

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

11. prosince 2014(*)

„řízení o předběžné otázce – Nepřímé daně – DPH – Šestá směrnice – články 18 a 22 – Nárok na odpočet – Pořízení uvnitř Společenství – Přenesení daňové povinnosti – Hmotněprávní požadavky – Formální náležitosti – Nedodržení formálních náležitostí“

Ve věci C-590/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Itálie) ze dne 7. října 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 20. listopadu 2013, v řízení

Idexx Laboratories Italia Srl

proti

Agenzia delle Entrate,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení C. Toader, vykonávající funkci předsedkyně senátu, E. Jarašinas a C. G. Fernlund (zpravodaj), soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Idexx Laboratories Italia Srl F. Tesareem, avvocato,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s G. M. De Sociem, avvocato dello Stato,
- za Evropskou komisi L. Lozano Palacios a D. Recchia, jako zmocněnkyněmi,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 18 a 22 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) ve znění směrnice Rady 91/680/EHS ze dne 16. prosince 1991 (Úř. věst. L 376, s. 1, dále jen „šestá směrnice“).

2 Tato žádost byla podána v rámci dvou sporů, jejichž projednávání bylo předkládajícím soudem spojeno a v nichž proti sobě stojí Idexx Laboratories Italia Srl (dále jen „Idexx“) a Agenzia delle Entrate – Ufficio di Milano 1 (správce daní – pracoviště Milán 1, dále jen „Agenzia“) ve věci daňového výměru vydaného uvedeným orgánem, který se týkal opravy poznání k dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) podaného společností Idexx za rok 1998, a dále odmítnutí návrhu na urovnání sporu předloženého touto společností.

Právní rámec

Unijní právo

3 Šestá směrnice obsahuje hlavu XVIa, nadepsanou „Přechodné úpravy zdanění obchodu mezi členskými státy“, která do ní byla vložena směrnicí 91/680 a která obsahuje mimo jiné články 28f až 28h.

4 Článek 17 odst. 1 šesté směrnice, nadepsaný „Vznik a rozsah nároku na odpouštění daní“, stanoví:

„Nárok na odpouštění daní vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpouštitelné daně.“

5 Článek 17 odst. 2 šesté směrnice ve znění vyplývajícím z jejího článku 28f stanoví:

„Jsou-li zboží a služby použity pro účely jejich zdanitelných plnění, je osoba povinná k dani oprávněna odpouštět od daně, kterou je povinna odvést:

- a) [DPH], která je splatná nebo byla odvedena za zboží nebo služby, jež jí byly nebo mají být dodány jinou osobou povinnou k dani, která je v tuzemsku daňovým dlužníkem;
- b) [DPH], která je splatná nebo byla odvedena s ohledem na zboží dovezené do tuzemska;
- c) [DPH] splatnou podle čl. 5 odst. 7 písm. a), čl. 6 odst. 3 a čl. 28a odst. 6;
- d) [DPH] splatnou podle čl. 28a odst. 1 písm. a).“

6 Článek 18 šesté směrnice, týkající se „pravidel uplatnění nároku na odpouštění daní“, ve znění vyplývajícím z jejího článku 28f ve svém odst. 1 písm. d) stanoví:

„Pro uplatnění nároku na odpouštění daní musí osoba povinná k dani:

[...]

d) je-li žádána, aby odvedla daň jako zákazník nebo kupující v případech, na které se vztahuje čl. 21 bod 1, splnit náležitosti předepsané jednotlivými členskými státy.“

7 Co se týče daňových dlužníků, čl. 21 odst. 1 písm. d) uvedené směrnice, ve znění vyplývajícím z jejího článku 28g, stanoví, že DPH odvádí v rámci vnitřního systému „osoba uskutečňující zdanitelné pořízení zboží uvnitř Společenství“.

8 Podle článku 22 šesté směrnice, nadepsaného „Povinnosti v rámci vnitřního systému“, ve znění vyplývajícím z článku 28h směrnice:

„[...]

2. a) Každá osoba povinná k dani vede účetnictví dostatečně podrobné k tomu, aby správci daní umožnili uplatnit a prověřit daň z přidané hodnoty.

b) [...]

Každá osoba povinná k dani vede rejstřík materiálu odeslaného jí z jiného členského státu osobou povinnou k dani nebo jejím jménem, má-li tato osoba identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty v tomto jiném členském státě, v souvislosti s dodáním zboží zhotoveného na základě smlouvy o dílo.

[...]

4. a) Každá osoba povinná k dani předloží ve lhůtě stanovené členskými státy daňové přiznání. [...]

b) Daňové přiznání musí obsahovat všechny údaje potřebné k výpočtu splatné daně a k provedení odpůčtu daně včetně celkové hodnoty plnění vztahujících se k této dani a odpůčtu a celkové hodnoty plnění osvobozených od daně, je-li to vhodné a do té míry, do jaké je to nezbytné ke stanovení základu daně.

c) Daňové přiznání dále uvádí:

[...]

– na druhé straně celkovou hodnotu bez [DPH] pořízení zboží uvnitř Společenství uvedeného v čl. 28a odst. 1 a 6, z nichž vznikla daňová povinnost.

[...]

8. Členské státy mohou ukládat další povinnosti, které považují za nezbytné k správnému uložení a výběru daně a k předcházení daňovým únikům, dostojí-li požadavku rovného zacházení s domácími plněními i plněními prováděnými osobami povinnými k dani mezi členskými státy, a za podmínky, že tyto povinnosti nepovedou při obchodu mezi členskými státy k formalitám spojeným s překračováním hranic.

[...]“

Italské právo

9 Hlavní část relevantních ustanovení v oblasti DPH je stanovena opakovaně pozměňovaným nařízením prezidenta republiky č. 633 o zavedení a právní úpravě daně z přidané hodnoty (*Decreto del presidente della Repubblica n. 633, istituzione e disciplina dell'imposta sul valore aggiunto*) ze dne 26. října 1972 (běžná příloha GURI č. 292 ze dne 11. listopadu 1972, dále jen „DPR č. 633/72“) a nařízením s mocí zákona č. 331 ze dne 30. srpna 1993 o harmonizaci ustanovení v oblasti daní z minerálních olejů, alkoholu, alkoholických nápojů a tabákových výrobků, jakož i v oblasti DPH s ustanoveními směrnic EHS a o změnách, které vyplývají z této harmonizace, jakož i o ustanoveních týkajících se systému schválených center daňové pomoci, řízení o vrácení daně, vyloučení ILOR z příjmů podniků až do výše odpovídající příjmovým výdajům

na dosažení p?íjm?, zavedení mimo?ádné dan? ze spot?eby pro n?které zboží pro rok 1993 a jiných da?ových ustanovení (*decreto-legge n. 331 – armonizzazione delle disposizioni in materia di imposte sugli oli minerali, sull'alcole, sulle bevande alcoliche, sui tabacchi lavorati e in materia di IVA con quelle recate da direttive CEE e modificazioni conseguenti a detta armonizzazione, nonché disposizioni concernenti la disciplina dei centri autorizzati di assistenza fiscale, le procedure dei rimborsi di imposta, l'esclusione dall'ILOR dei redditi di impresa fino all'ammontare corrispondente al contributo diretto lavorativo, l'istituzione per il 1993 di un'imposta erariale straordinaria su taluni beni ed altre disposizioni tributarie*) (GURI ?. 203 ze dne 30. srpna 1993) ve zn?ní zákona ?. 427 ze dne 29. ?ijna 1993 (GURI ?. 255 ze dne 29. ?ijna 1993, dále jen „DL ?. 331/93“).

10 Relevantní ustanovení týkající se zp?sob? a obecných podmínek fakturace, jakož i evidence faktur a po?ízeného zboží jsou obsaženy v ?láncích 21, 23 a 25 DPR ?. 633/72.

11 Pokud jde o nárok na odpo?et týkající se pln?ní uvnit? Spole?enství, ?lánek 45 DL ?. 331/93 stanoví:

„Podle ?lánku 19 a násl. [DPR ?. 633/72] a s výhradou v nich stanovených omezení zakládá da? odvád?ná p?i po?ízení zboží uvnit? Spole?enství v rámci podnikání a výkonu um?lecké ?innosti nebo jiné profese nárok na odpo?et.“

12 Podle ?l. 46 odst. 1 DL ?. 331/93, nadepsaného „Fakturace pln?ní uvnit? Spole?enství“, musí být faktura týkající se po?ízení uvnit? Spole?enství ?íslovaná a nabyvatel nebo p?íjemce na ní musí uvést výši dan? za zboží a všechny dalších prvky zdanitelného základu pln?ní v lirách, vypo?ítanou podle sazby vztahující se na po?ízené zboží nebo služby.

13 Pod nadpisem „Evidence pln?ní uskute?n?ných uvnit? Spole?enství“ ?lánek 47 DL ?. 331/93 stanoví:

„1. Faktury týkající se po?ízení uvnit? Spole?enství uvedených v ?l. 38 odst. 2 a 3 písm. b) a pln?ní uvedených v ?l. 46 odst. 1 druhé v?t? musí být po uvedení všech informací podle tohoto odstavce zaznamenány v m?síci svého p?ijetí nebo i pozd?ji, avšak v každém p?ípad? do patnácti dn? od tohoto p?ijetí a za p?íslušný m?síc, odd?len? do registru podle ?lánku 23 [DPR ?. 633/72] chronologicky dle ?ísel a rovn?ž s uvedením výše dan? u pln?ní v cizí m?n?. Faktury uvedené v ?l. 46 odst. 5 musí být evidovány v m?síci, v n?mž byly vystaveny. Rovn?ž musí být ve lh?tách stanovených v p?edchozích v?tách evidovány odd?len? v registru podle ?lánku 25 výše uvedeného na?ízení podle m?síce svého p?ijetí nebo vystavení.

2. Da?oví poplatníci uvedení v ?lánku 22 [DPR ?. 633/72] mohou provést evidenci faktur uvedených v odstavci 1 v registru uvedeném v ?lánku 24 na?ízení namísto v registru vystavených faktur, aniž by tím byly dot?eny požadavky týkající se lh?t a podmínek uvedené v odstavci 1.

3. Da?oví poplatníci uvedení v ?l. 4 odst. 4 [DPR ?. 633/72], kte?í nejsou osobami povinnými k dani, musí faktury uvedené v odstavci 1 tohoto ?lánku chronologicky o?íslovat a zaevidovat v *ad hoc* registru, vedeném a uchovávaném v souladu s ?lánkem 39 [DPR ?. 633/72], b?hem m?síce následujícího po m?síci, v n?mž je obdrželi, nebo b?hem m?síce, kdy vystavili faktury uvedené v ?l. 46 odst. 5.

4. Faktury související s pln?ními uskute?n?nými uvnit? Spole?enství uvedené v ?l. 46 odst. 2 musí být zaznamenávány odd?len? do registru uvedeného v ?lánku 23 [DPR ?. 633/72] chronologicky ?íslované dle data svého vystavení.

[...]"

Spor v p?vodním ?ízení a p?edb?žné otázky

- 14 B?hem roku 1998 po?ídila Idexx zboží uvnit? Spole?enství od francouzské a nizozemské spole?nosti, avšak nesplnila formality vyžadované vnitrostátním právem.
- 15 Ze spisu p?edloženého Soudnímu dvoru plyne, že Idexx nezanesla do registru DPH n?které faktury vystavené francouzskou spole?ností.
- 16 Co se tý?e faktur vystavených nizozemskou spole?ností, nebyly tyto zaneseny do registru faktur vystavených spole?ností Idexx, ale pouze do jejího registru nákup? s údajem „bez DPH“.
- 17 Po kontrole, kterou Agenzia uskute?nil v pr?b?hu roku 2000, m?l tento za to, že uvedená pln?ní p?edstavují po?ízení uvnit? Spole?enství podléhající DPH, na která jako taková se uplatní režim p?enesení da?ové povinnosti. V této souvislosti Agenzia vypracoval zápis, v n?mž uvedl, že Idexx nedodržovala italskou právní úpravu týkající se evidence pln?ní uskute?n?ných uvnit? Spole?enství.
- 18 V návaznosti na tento zápis zaslal Agenzia spole?nosti Idexx dne 27. kv?tna 2004 vým?r DPH za rok 1998 a sankce za nedodržení povinností stanovených v ?láncích 46 a 47 DL ?. 331/93 ve výši 100 % dan?. Tento správce dan? následn? odmítl návrh o urovnání sporu p?edložený spole?ností Idexx.
- 19 Uvedená spole?nosti podala proti da?ovému vým?ru a nevyhov?ní jejímu návrhu o urovnání sporu dv? samostatné žaloby. Commissione tributaria provinciale di Milano jim dv?ma rozsudky ob?ma vyhov?l, a zrušil tak da?ový vým?r a rozhodnutí o odmítnutí návrhu o urovnání sporu.
- 20 Agenzia podal proti t?mto rozhodnutím odvolání, kterým Commissione tributaria regionale della Lombardia vyhov?l. Tento soud uvedl, že ustanovení italského práva týkající se po?ízení uvnit? Spole?enství, zejména ?lánky 46 a 47 DL ?. 331/93, ukládají nabyvateli nebo p?íjemci uvnit? Spole?enství nejen povinnost faktury ?íslovat a uvést do nich všechny prvky zdanitelného základu pln?ní, ale rovn?ž povinnost zaznamenat do stanovené doby takto dopln?né faktury odd?len? do jednotlivých registr? uvedených v ?láncích 23 a 25 DPR ?. 633/72.
- 21 M?l za to, že absence evidence je nespln?ním povinnosti p?edstavujícím nikoliv formální, ale v?cnou vadu, a p?edstavuje protiprávní jednání, které m?že vést k opravnému da?ovému p?iznání nebo k da?ovému vým?ru.
- 22 Idexx podala dva kasa?ní opravné prost?edky ke Corte di cassazione, který na?ídil spojení obou v?cí. Ve svých kasa?ních opravných prost?edcích tato spole?nost uplatnila dva totožné d?vody, kterými Commissione tributaria regionale di Milano vytýkala, že absenci fakturace a evidence p?i po?ízení uvnit? Spole?enství protiprávn? kvalifikoval jako „zásadní porušení p?edpis?“.
- 23 Idexx tvrdí, že po?ízení uvnit? Spole?enství nemá zásadní ú?inky, nebo? nevede ke vzniku da?ových dluh? ani pohledávek, ale pouze ke vzniku „zdánlivých“ dluh? a pohledávek, jakož i formálních povinností zaznamenat ú?etní položku do obou registr? DPH, bez v?cných d?sledk?.
- 24 Proto má za to, že nespln?ní takových povinností Agenzia neumož?uje u?init opravu p?iznání po?izovatele k DPH a požadovat po n?m uhrazení pouze teoretické dan?, aniž je zohledn?n nárok na odpo?et, který v daném p?ípad? podle žalobkyn? nelze zpochybnit.

25 Předkládající soud má za to, že odpověď na před ním projednávané spory závisí na výkladu rozsudku Ecotrade (C-95/07 a C-96/07, EU:C:2008:267). Vysvětluje, že uvedený rozsudek byl předmětem dvou různých výkladů, které existují uvnitř Corte di cassazione, a tudíž i vnitrostátního právního řádu, a které vedou ke dvěma odlišným přístupům.

26 Podle prvního přístupu nárok na odpověď vyžaduje, aby povinnost vystavit fakturu poskytovatelem a evidovat ji, stanovené v rámci režimu přenesení daňové povinnosti vnitrostátními předpisy a unijním právem, byla splněna, nebo se jedná o hmotněprávní požadavky.

27 Podle druhého přístupu vzniká nárok na odpověď v okamžiku vzniku daňové povinnosti, tj. nikoliv po splnění formalit stanovených pro výkon daného práva, ale v zásadě v okamžiku uskutečnění převodu vlastnictví zboží nebo poskytnutí služeb. Nesplnění formálních náležitostí, které osoba povinná k dani má v souvislosti s výkonem tohoto práva, tudíž nemůže způsobit ztrátu samotného nároku, pokud je – rovněž i jinými způsoby – prokázáno, že dlužná částka byla skutečně zaplacená a skutečnosti zakládající nárok na odpověď nejsou zpochybnovány. Nesplnění formálních náležitostí by však v určitých případech mohlo odvodovat uložení správní pokuty.

28 Za těchto podmínek se Corte suprema di cassazione rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Jsou zásady zakotvené Soudním dvorem [...] v rozsudku [Ecotrade (EU:C:2008:267)], podle kterých čl. 18 odst. 1 písm. d) a článek 22 šesté směrnice [...] brání praxi oprav daňových přiznání a výměr [DPH], která sankcionuje porušení povinností vyplývajících z formalit stanovených vnitrostátní právní úpravou podle tohoto čl. 18 odst. 1 písm. d), a povinností týkajících se účetnictví a daňových přiznání vyplývajících z čl. 22 odst. 2 a 4 uvedené směrnice odepřením uplatnění práva na odpověď daně v případě použití režimu přenesení daňové povinnosti, použitelné rovněž v případě úplného nesplnění povinností stanovených toutéž právní úpravou, když každopádně není pochyb o postavení osoby povinné odvést daň a jejím nároku na odpověď?

2) Vztahují se výrazy ‚hmotněprávní požadavky‘, ‚obblighi sostanziali‘, ‚substantive requirements‘ a ‚exigences de fond‘ použité Soudním dvorem v jednotlivých jazykových znění rozsudku [Ecotrade (EU:C:2008:267)] v případě tzv. přenesení daňové povinnosti v oblasti DPH k nutnosti zaplatit DPH či převzít daňový dluh nebo též k existenci věcných podmínek, které odvodují povinnost daňového poplatníka k dani a upravují nárok na odpověď daně zaměřený na ochranu zásady neutrality uvedené daně stanovené unijním právem – například příslušnosti, zdanitelnosti a odpovídatelnosti v plné výši?“

K předběžným otázkám

29 Podstatou obou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je to, zda čl. 18 odst. 1 písm. d) a článek 22 šesté směrnice musí být vykládány v tom smyslu, že stanoví formální náležitosti nároku na odpověď, nebo naopak hmotněprávní požadavky tohoto nároku, jejichž nedodržení by za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v předmětném řízení, vedlo k jeho ztrátě.

30 Podle ustálené judikatury Soudního dvora představuje nárok osob povinných k dani odpovídat od DPH, kterou jsou povinny odvést, částku DPH, která je splatná či byla odvedena za zboží a služby, které obdržely na vstupu, základní zásadu společného systému DPH zavedeného unijními právními předpisy (rozsudek Tóth, C-324/11, EU:C:2012:549, bod 23 a citovaná judikatura).

31 Soudní dvůr tak opakovaně zdůraznil, že tento nárok je nedílnou součástí mechanismu DPH a nemůže být v zásadě omezen. Tento nárok se především uplatňuje přímo u všech daní, které zatěžují plnění uskutečňovaná na vstupu (v tomto smyslu viz rozsudek Tóth, EU:C:2012:549, bod 24 a citovaná judikatura).

32 Cílem režimu odpoteť je zcela sejmout z osoby povinné k dani zatížení DPH, která je splatná nebo byla odvedena v rámci všech jejích hospodářských činností. Společný systém DPH tak zajišťuje neutralitu daňové zátěže všech hospodářských činností bez ohledu na jejich účel nebo výsledky za podmínky, že tyto činnosti samy podléhají DPH (rozsudky Tóth, EU:C:2012:549, bod 25 a citovaná judikatura, jakož i Fatorie, C-424/12, EU:C:2014:50, bod 31 a citovaná judikatura).

33 V rámci pořízení dani podléhajícího zboží uvnitř Společenství je třeba zaprvé připomenout, že v souladu s režimem přenesení daňové povinnosti zavedeným čl. 21 odst. 1 písm. d) šesté směrnice nedochází mezi prodávajícím a kupujícím k platbě DPH, přičemž kupující je povinen z titulu této koupě k platbě DPH na vstupu, ale zároveň v zásadě může tuto daň odpotět do té míry, že není povinen odvést správci daně žádnou částku.

34 Z druhé, uplatní-li se režim přenesení daňové povinnosti, čl. 18 odst. 1 písm. d) šesté směrnice umožňuje členským státům stanovit formální náležitosti týkající se pravidel uplatňování nároku na odpotět.

35 Rozsah formalit takto předepsaných dotýkným členským státem, které musí osoba povinná k dani splnit, aby mohla uplatnit uvedený nárok, však nemůže přesáhnout míru toho, co je striktně nezbytné ke kontrole řádného uplatňování postupu přenesení daňové povinnosti (rozsudky Bockemühl, C-90/02, EU:C:2004:206, bod 50, jakož i Fatorie, EU:C:2014:50, bod 34 a citovaná judikatura).

36 Mimoto pro účely uplatnění DPH a kontroly jejího výběru správcem daně stanoví článek 22 šesté směrnice určité povinnosti, které mají osoby povinné k této dani, například vedení účetnictví a předložení daňového přiznání. Podle odstavce 8 uvedeného článku mohou členské státy ukládat další povinnosti, které považují za nezbytné ke správnému uložení a výběru daně a k předcházení daňovým únikům.

37 Taková opatření nicméně nemohou jít nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů, a nesmí zpochybnit neutralitu DPH (v tomto smyslu viz rozsudky Collée, C-146/05, EU:C:2007:549, bod 26 a citovaná judikatura, jakož i Ecotrade, EU:C:2008:267, bod 66 a citovaná judikatura).

38 Zatěť z bodu 63 rozsudku Ecotrade (EU:C:2008:267) a z pozdější judikatury Soudního dvora (viz mimo jiné rozsudky Uszodaépít?, C-392/09, EU:C:2010:569, bod 39; Nidera Handelscompagnie, C-385/09, EU:C:2010:627, bod 42; EMS-Bulgaria Transport, C-284/11, EU:C:2012:458, bod 62, jakož i Fatorie, EU:C:2014:50, bod 35) plyne, že v rámci režimu přenesení daňové povinnosti základní zásada neutrality DPH vyžaduje, aby odpotět daně na vstupu byl přiznán, jestliže jsou splněny hmotněprávní požadavky, i když osoby povinné k dani nevyhověly některým náležitostem formálním.

39 Jinak tomu může být, pokud porušení takových formálních náležitostí mělo za následek nemožnost předložení rozhodujícího důkazu o splnění věcných hmotněprávních požadavků (rozsudek EMS-Bulgaria Transport, EU:C:2012:458, bod 71 a citovaná judikatura).

40 Platí tedy, že jakmile má správce daně k dispozici údaje potřebné k tomu, aby určil, že jsou

splněny hmotné právní požadavky, nemůže, co se týče nároku osoby povinné k dani na odpot této daně, vyžadovat splnění dalších podmínek, které by mohly vést k tomu, že by tento nárok nebylo možné uplatnit (v tomto smyslu viz rozsudek EMS-Bulgaria Transport, EU:C:2012:458, bod 62 a citovaná judikatura)

41 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že včnými hmotné právními požadavky jsou v případě nároku na odpot náležitosti vážící se k samé podstatě a rozsahu tohoto nároku, tak jak jsou stanoveny v článku 17 šesté směrnice, nadepsaném „Vznik a rozsah nároku na odpot daně“ (v tomto smyslu viz rozsudky Komise v. Nizozemsko, C-338/98, EU:C:2001:596, bod 71; Dankowski, C-438/09, EU:C:2010:818, body 26 a 33; Komise v. Maarsko, C-274/10, EU:C:2011:530, bod 44, jakož i Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wsiewicz, C-280/10, EU:C:2012:107, body 43 a 44).

42 Formální náležitosti uvedeného nároku naopak upravují jeho podmínky a kontrolu jeho výkonu, jakož i řádné fungování systému DPH, a jsou jimi např. povinnosti týkající se účetnictví, fakturace a daňového přiznání. Tyto náležitosti jsou uvedeny v článcích 18 a 22 šesté směrnice (v tomto smyslu viz rozsudky Komise v. Nizozemsko, EU:C:2001:596, bod 71; Collée, EU:C:2007:549, body 25 a 26; Ecotrade, EU:C:2008:267, body 60 až 65; Nidera Handelscompagnie, EU:C:2010:627, body 47 až 51; Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wsiewicz, EU:C:2012:107, body 41 a 48, jakož i Tóth, EU:C:2012:549, bod 33).

43 Co se týče pořízení dani podléhajícího zboží uvnitř Společenství, hmotné právní požadavky, jak plyne z čl. 17 odst. 2 písm. d) šesté směrnice, vyžadují, aby tato pořízení byla uskutečněna osobou povinnou k dani, aby se jednalo rovněž o osobu povinnou odvést DPH související s uvedenými pořízeními a aby zboží bylo použito pro účely zdanitelných plnění.

44 Z předkládacího rozhodnutí plyne, že ve věci v původním řízení Agenzia disponoval všemi informacemi nezbytnými k určení toho, že tyto hmotné právní požadavky byly splněny.

45 Za těchto podmínek ze všech výše uvedených úvah plyne, že nárok na odpot dlužné DPH uvedený v čl. 17 odst. 2 písm. d) šesté směrnice a související s pořízeními uvnitř Společenství dotčenými ve věci v původním řízení nelze společností Idexx odepřít z důvodu, že nespĺnila povinností vyplývajících z formalit stanovených vnitrostátní právní úpravou přijatou podle čl. 18 odst. 1 písm. d) a článku 22 šesté směrnice. Tento nárok na odpot vzniká v souladu s odstavcem 1 uvedeného článku okamžikem vzniku daňové povinnosti.

46 Vzhledem k těmto úvahám je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 18 odst. 1 písm. d) a článek 22 šesté směrnice musí být vykládány v tom smyslu, že obsahují formální náležitosti nároku na odpot, jejichž nedodržení za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, nemůže vést ke ztrátě tohoto nároku.

K nákladem řízení

47 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládacím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložением jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Článek 18 odst. 1 písm. d) a článek 22 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daní z prodané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 91/680/EHS ze dne 16. prosince 1991, musí být vykládány v tom smyslu, že obsahují formální náležitosti nároku na odpot, jejichž nedodržení za takových okolností, jako jsou

okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, nemůže vést ke ztrátě tohoto nároku.

Podpisy.

* Jednací jazyk: italština.